

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

10 juin 2005

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code civil en vue de permettre
aux déséquilibrés mentaux placés sous
administration provisoire de tester
moyennant l'autorisation du juge de paix**

(déposée par M. Alfons Borginon et
Mme Martine Taelman)

RÉSUMÉ

Seules les personnes saines d'esprit peuvent rédiger un testament. Ce principe pose certains problèmes spécifiques, notamment en ce qui concerne les personnes âgées atteintes de sénilité qui souhaitent régler leur succession testamentaire. Les auteurs de la présente proposition veulent remédier à cette situation en étendant la compétence de l'administrateur provisoire, qui serait désormais autorisé à rédiger ou à révoquer un testament pour le malade mental moyennant l'autorisation du juge de paix.

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

10 juni 2005

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek
teneinde de geestesgestoorde onder voorlopig
bewind met machtiging van de vrederechter
te laten testeren**

(ingedien door de heer Alfons Borginon en
mevrouw Martine Taelman)

SAMENVATTING

Alleen wie gezond van geest is kan een testament opstellen. Dit schept bijzondere problemen, bijvoorbeeld voor dementerende bejaarden die alsnog hun testamentaire opvolging willen regelen. De indieners van dit wetsvoorstel willen dit verhelpen door de bevoegdheid van de voorlopig bewindvoerder uit te breiden: in hun voorstel mag de bewindvoerder mits machtiging van de vrederechter een testament opstellen of herroepen voor de geesteszieke persoon.

<i>cdH</i>	:	<i>Centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	:	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	:	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	:	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	:	<i>Mouvement Réformateur</i>
<i>N-VA</i>	:	<i>Nieuw - Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	:	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a - spirit</i>	:	<i>Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.</i>
<i>Vlaams Belang</i>	:	<i>Vlaams Belang</i>
<i>VLD</i>	:	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

Abréviations dans la numérotation des publications :

<i>DOC 51 0000/000</i>	:	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA</i>	:	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV</i>	:	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>
<i>CRABV</i>	:	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>
<i>CRIV</i>	:	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>
<i>PLEN</i>	:	<i>Séance plénière</i>
<i>COM</i>	:	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT</i>	:	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

<i>DOC 51 0000/000</i>	:	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	:	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	:	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i>	:	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i>	:	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
		<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i>	:	<i>Plenum</i>
<i>COM</i>	:	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT</i>	:	<i>Moties tot besluit van interpellaties (beige kleurig papier)</i>

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :

*Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be*

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :

*Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be*

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

a) considérations d'ordre social

La population belge ne cesse de vieillir. Or, la vieillesse s'accompagne souvent de certaines pathologies. De nombreuses personnes âgées souffrent de dégénérescence mentale (maladie d'Alzheimer, sénilité, ...)

Cette situation engendre également certains problèmes de droit patrimonial. À l'époque où elle débordait encore de santé, la personne âgée jugeait prématûrément de régler sa succession testamentaire. Mais lorsque la démence apparaît, il est trop tard pour rédiger un testament valable.

On songe, par exemple, à des situations telles que la succession au sein de l'entreprise familiale ou d'autres personnes morales. En raison de la complexité croissante des relations familiales, on compte également de plus en plus de personnes avec lesquelles la personne âgée a un lien très fort, mais qui ne bénéficient pas automatiquement des droits successoraux (par exemple les enfants adoptifs, les beaux-enfants,...), personnes à qui l'on veut malgré tout pouvoir léguer quelque chose. Souvent, il arrive aussi que l'on désire faire un legs à des membres de la famille survivants qui ont besoin de soins particuliers, comme un enfant handicapé par exemple, qui peut difficilement assurer seul sa subsistance, ou encore que l'on souhaite léguer des éléments de son patrimoine dans un but particulier (par exemple une collection de timbres, des archives, ...).

On compte suffisamment de situations où il peut exister, dans le chef de la personne âgée démente, une nécessité légitime de prendre des dispositions testamentaires. Toutefois, pour l'instant, la loi ne le permet pas. L'article 901 du Code civil dispose en effet qu'il faut être sain d'esprit pour faire un testament.

b) considérations juridiques

En vertu de l'article 901 du Code civil, on ne peut plus rédiger un testament lorsqu'on est atteint d'un trouble mental.

Auparavant, c'était aussi le cas aux Pays-Bas, mais le nouveau droit successoral néerlandais¹ a modifié cette situation. Dorénavant, le nouvel article 4.55 du Code civil néerlandais est rédigé comme suit:

¹ Le nouveau droit successoral néerlandais (livre 4 du Code civil) est entré en vigueur le 1er janvier 2003.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

a) maatschappelijke overwegingen

Ons land kampt met een steeds verouderende bevolking. Deze hoge leeftijd gaat ook vaak gepaard met ouderdomskwaaltjes. Veel bejaarden kampen op oudere leeftijd met mentale aftakeling (Alzheimer, seniliteit, ...)

Dit zorgt ook voor enkele vermogensrechtelijke problemen. Toen de ouderling nog blaakte van gezondheid, achtte hij de tijd nog niet rijp om zijn testamentaire opvolging te regelen. Als de dementie zijn intrede doet, is het echter te laat om nog een geldig testament op te stellen.

Men denkt bijvoorbeeld aan situaties zoals de opvolging van het familiebedrijf of andere rechtspersonen. Door de toenemende complexiteit van familiale verhoudingen zijn er ook steeds vaker personen waarmee de ouderling een sterke band heeft, maar die geen automatisch erfrecht genieten (vb. pleegkinderen, stiefkinderen, ...) Personen die men mogelijks bij testament toch iets wil gunnen. Men wil vaak ook legateren aan overlevende familieleden die bijzondere zorg behoeven, zoals een gehandicapt kind, dat zelfstandig moeilijk kan rondkomen. Of een legaat om delen van het vermogen met een bijzonder doel (vb. een collectie postzegels, archieven, ...)

Er zijn genoeg situaties waarbij in hoofde van de dementerende bejaarde legitiem de noodzaak kan bestaan testamentaire schikkingen te treffen. Dit is nu echter wettelijk onmogelijk. Artikel 901 van het Burgerlijk Wetboek stelt immers dat men gezond van geest moet zijn om een testament te kunnen opmaken.

b) juridische overwegingen

Door artikel 901 B.W. is het onmogelijk om nog een testament op te maken éénmaal men aan een geestestoornis lijdt.

Dit was vroeger ook het geval in Nederland, maar daar is men bij het nieuwe erfrecht¹ van afgestapt. Voortaan luidt het nieuwe artikel 4.55 N.B.W. (Nederlands Burgerlijk Wetboek) als volgt:

¹ Het nieuwe Nederlands erfrecht (boek 4 van het Burgerlijk Wetboek) trad op 1 januari 2003 in werking.

1. Hormis les personnes capables, les mineurs qui ont atteint l'âge de seize ans et les personnes qui ont été mises sous curatelle pour une raison autre qu'un trouble mental peuvent également faire leurs dispositions testamentaires.

2. Celui qui est sous curatelle en raison d'un trouble mental, ne peut faire ses dispositions testamentaires qu'avec l'autorisation du «kantonrechter» (équivalent de notre juge de paix). Le «kantonrechter» peut subordonner cette autorisation à certaines conditions.

3. La capacité du testateur en jugée en fonction de l'état dans lequel il se trouvait au moment où il a fait ses dispositions testamentaires.

Le législateur néerlandais exige toutefois que le testateur soit «sous curatelle». Cette curatelle² équivaut à notre «administration provisoire»³. Le droit civil belge connaît néanmoins une plus grande variété de statuts de protection des malades mentaux⁴.

Selon l'état actuel de la législation et de la doctrine, une personne placée sous administration provisoire n'a pas la possibilité de tester dans notre pays.⁵

Une des raisons en est que, dans l'énumération des actes pour lesquels l'administrateur a besoin d'une autorisation du juge de paix⁶, on n'entend par «aliéner» que l'aliénation à titre onéreux. Bien qu'habituellement, «aliéner» englobe l'aliénation tant «à titre onéreux» qu'«à titre gratuit» (cf. par exemple l'article 1247 du Code judiciaire relatif à l'assistance d'un conseil judiciaire), on lit sans doute, en l'espèce, cette disposition en combinaison avec l'article 488bis-A du Code civil, en vertu duquel l'administrateur doit protéger les biens.

La deuxième raison est étroitement liée à la première: le statut de l'administration provisoire est axé sur la conservation et la gestion du patrimoine du déséquilibré mental. Sous administration, seuls des actes nécessai-

1. Behalve zij die handelingsbekwaam zijn, kunnen ook minderjarigen die de leeftijd van zestien jaren hebben bereikt, en zij die op een andere grond dan wegens een geestelijke stoornis onder curatele zijn gesteld, uiterste wilsbeschikkingen maken.

2. Hij die wegens een geestelijke stoornis onder curatele staat, kan slechts met toestemming van de kantonrechter uiterste wilsbeschikkingen maken. De kantonrechter kan aan zijn toestemming voorwaarden verbinden.

3. De bekwaamheid van de erflater wordt beoordeeld naar de staat, waarin hij zich bevond op het ogenblik dat de beschikking werd gemaakt.

De Nederlandse wetgever vereist wel dat de testator onder «curatele» staat. Die curatele² komt overeen met ons «voorlopig bewind»³. Al kent België een grotere variëteit aan civielrechtelijke beschermingsstatuten ter bescherming van geestesgestoorden.⁴

Volgens de huidige stand van de wetgeving en rechtsleer, is het in ons land onmogelijk voor een persoon onder voorlopig bewind om te testeren.⁵

Één van de redenen hiervoor is dat bij de opsomming van de handelingen waarvoor de bewindvoerder de machtiging van de vrederechter vereist⁶, men onder «vervreemden» enkel vvervreemden ten bezwarende titel verstaat. Alhoewel «vervreemden» doorgaans zowel «ten bezwarende titel» als «om niet» omvat (bvb. artikel 1247 Ger.W.: toevoeging van een gerechtelijk raadsman), gaat het hier wellicht om een samenlezing met artikel 488bis-A B.W. dat stelt dat de bewindvoerder de goederen moet beschermen.

De tweede reden hangt hier nauw mee samen: het statuut van voorlopig bewind is gericht op het behoud en beheer van het vermogen van de geestesgestoorde. Men kan onder het bewind dus enkel handelingen stel-

² Art. 378 et suiv. du Code civil néerlandais

³ Art. 488bis et suiv. du Code civil

⁴ C'est ainsi qu'il existe, en droit civil belge, pas moins de 5 statuts de protection : l'interdiction judiciaire (art. 489 à 512 du Code civil et 1238 à 1253 du Code judiciaire), l'assistance d'un conseil judiciaire (art. 513 à 515 du Code civil et art. 1247 du Code judiciaire), la minorité prolongée (art. 487bis à 487octies du Code civil), le statut de protection du malade mental marié (art. 220, § 2, du Code civil) et l'administration provisoire (art. 488bis).

⁵ Pintens, «Zeven jaar voorlopig bewind over de goederen van meerderjarigen», in Senaeve, *Het statuut van de geestesgestoorden*, Antwerpen Maklu 1999, nos 379-381, p. 182 et suiv.

⁶ Art. 488bis-F, § 3, du Code civil

² Art. 378 e.v. N.B.W. (Nederlands Burgerlijk Wetboek)

³ Art. 488bis e.v. B.W.

⁴ Zo heeft België maar liefst 5 civielrechtelijke beschermingsstatuten: de gerechtelijke onbekwaamverklaring (art.489-512 B.W. en art. 1238-1253 Ger.W.), de toevoeging van een gerechtelijk raadsman (art. 513-515 B.W. en art. 1247 Ger.W.), de verlengde minderjarigheid (art. 487bis-487octies B.W.), het beschermingsstatuut van de gehuwde geestesgestoorde (art. 220,§ 2 B.W.) en het voorlopig bewind (art. 488 bis).

⁵ Pintens, «Zeven jaar voorlopig bewind over de goederen van meerderjarigen», in Senaeve, *Het statuut van de geestesgestoorden*, Antwerpen Maklu 1999, nr. 379-381, p. 182 e.v.

⁶ Art. 488bis, F, § 3 B.W.

res ou utiles pour le patrimoine de la personne protégée peuvent donc être posés. Un acte juridique à titre onéreux n'entraîne pas la diminution du patrimoine étant donné qu'il est compensé par une contrepartie financière. Par contre, un acte juridique «à titre gratuit» peut entraîner une diminution substantielle du patrimoine.

Enfin, on estime que la rédaction d'un testament est un acte juridique à caractère personnel. Un acte juridique posé à titre onéreux trouve en effet sa cause dans la contrepartie du cocontractant. Or, en cas de donation ou de testament, cette contrepartie fait défaut, si bien que la cause de l'acte doit par contre être recherchée dans des motifs de générosité. Ces derniers étant liés à la personne du donateur, un juge aura davantage de difficulté à les apprécier.

Il convient cependant de nuancer quelque peu la distinction entre les actes juridiques à titre gratuit et les actes juridiques à titre onéreux. L'objectif de la loi sur l'administration provisoire est de protéger le malade et non les tiers (par exemple, les héritiers du malade mental ou ses créanciers). En établissant un testament, la personne protégée ne peut nuire à elle-même, mais seulement à ses héritiers.⁷ Il convient donc d'établir une distinction entre les donations et les testaments. Les donations conduiraient effectivement à un appauvrissement de la personne protégée et iraient donc à l'encontre de la conservation du patrimoine et du principe de l'administration provisoire. Les testaments, par contre, ne vont pas à l'encontre de la conservation du patrimoine de la personne protégée. La réduction n'intervient qu'après sa mort, au moment où son patrimoine est transféré à ses héritiers.

Nous estimons par ailleurs que le juge sera, dans un certain nombre de cas, en mesure d'apprécier l'*animus donandi*. Parfois, il ne fera aucun doute que la volonté du malade mental est de faire un legs. Que l'on songe, par exemple, au malade mental qui a développé seul sa propre entreprise familiale et qui, faute de dispositions testamentaires, verrait celle-ci périliter et disparaître.

Force est en tout cas de constater que cet argument ne constitue pas un obstacle aux Pays-Bas. Le juge cantonal peut y évaluer la volonté d'une personne qui se trouve sous curatelle, même si cette compétence du

len die nodig of nuttig zijn voor het vermogen van de beschermd persoon. Een rechtshandeling ten bezwarende titel leidt er niet toe dat het vermogen vermindert, aangezien er een financiële tegenprestatie in de plaats komt. Een rechtshandeling «om niet» daarentegen, kan er toe leiden dat het vermogen substantieel vermindert.

Tenslotte vindt men dat het opstellen van een testament een rechtshandeling is met een persoonlijk karakter. Bij een rechtshandeling ten bezwarende titel, ligt de oorzaak immers in de tegenprestatie van de contractspartij. Bij een schenking of testament ontbreekt deze tegenprestatie. De oorzaak moet daarentegen gezocht worden in de vrijgevigheidsmotieven. Deze zijn aan de persoon van de schenker verbonden, en daardoor wordt de beoordeling er van door een rechter moeilijker.

Toch moet dit onderscheid tussen rechtshandelingen om niet en ten bezwarende titel enigszins genuanceerd worden. Het doel van de wet op het bewind is de bescherming van de zieke en niet deze van derden (bvb. de erfgenamen van de geestesgestoorde of zijn schuldeisers). Door een testament te maken, kan de beschermd persoon zichzelf niet schaden, doch slechts zijn erfgenamen.⁷ Men moet dus een onderscheid maken tussen schenkingen en testamenten. Schenkingen zouden wel degelijk leiden tot een verarming van de beschermd en zijn dus in strijd met het behoud van het vermogen en de figuur van het bewind. Testamenten daarentegen, zijn niet in strijd met het behoud van het vermogen van de beschermd. De vermindering heeft immers pas plaats na zijn dood, op het moment dat zijn vermogen overgaat op zijn nabestaanden.

Verder zijn wij van oordeel dat het in een aantal gevallen voor de rechter toch mogelijk zal zijn om de *animus donandi* te beoordelen. Soms zal het overduidelijk vaststaan dat het de wil van de geestesgestoorde is om een legaat te schenken. Men denkt bijvoorbeeld aan de geestesgestoorde die op zijn éentje een familiebedrijf heeft uitgebouwd, en dit bij gebrek aan testamentaire beschikkingen zou zien verbrokkelen en ten onder gaan.

Alleszins moeten we vaststellen dat men in Nederland blijkbaar niet over dit argument struikelt. De kantonrechter kan er wel degelijk de wil evalueren van een persoon die onder curatele staat. Al wordt dit ook hier

⁷ Pintens, «Zeven jaar voorlopig bewind over de goederen van meerderjarigen, in Senaeve, *Het statuut van de geestesgestoorden*, Anvers Maklu 1999, n° 380, p. 183.

⁷ Pintens, «Zeven jaar voorlopig bewind over de goederen van meerderjarigen, in Senaeve, *Het statuut van de geestesgestoorden*, Antwerpen Maklu 1999, nr. 380, p. 183.

juge est quelque peu édulcorée par l'exigence qu'il soit plausible qu'il s'agissait d'une sorte de «moment de lucidité».⁸ Cette restriction soulève toutefois aussi des critiques aux Pays-Bas, parce que ce système ne permet pas encore aux handicapés mentaux les plus gravement atteints de tester.⁹ On ne peut dès lors éviter que des personnes qui ont abandonné l'intéressé à son sort de son vivant, en héritent malgré tout après son décès. En ce sens, la présente proposition de loi va plus loin que la législation néerlandaise.

En ce qui concerne le texte de la proposition, c'est délibérément que nous n'avons pas opté pour l'ajout d'un § 2 à l'article 901 du Code civil, ajout qui prévoirait qu'en cas d'insanité d'esprit, l'établissement d'un testament serait quand même possible, moyennant l'autorisation du juge de paix. Dans l'article 901 du Code civil, les mots «sain d'esprit» renvoient en effet à une notion générale qui couvre aussi les situations dans lesquelles le testateur ne relève pas d'un statut de protection de droit civil. C'est une question de fait, qui doit être évaluée par le juge.¹⁰

Dans ce cas, ce serait d'ailleurs le bénéficiaire potentiel qui s'adresserait au juge, ce qui éveillerait à juste titre la méfiance de ce dernier.

C'est pour cette raison que nous avons choisi d'apporter des modifications à la loi sur l'administration provisoire. L'interdiction judiciaire et la désignation d'un conseil judiciaire ne sont plus guère d'actualité.¹¹ Dans le cas des mineurs prolongés, il est d'ailleurs impossible de rédiger un testament.¹²

wat afgezwakt, door de vereiste dat het aannemelijk moet zijn dat het om een soort «helder moment» ging.⁸ Deze beperking stuit echter ook in Nederland op kritiek, omdat het zo voor de zwaarste mentale gehandicapten alsnog onmogelijk zou blijven om te testeren.⁹ Hierdoor kan men niet voorkomen dat personen die de betrokkenen tijdens zijn leven aan zijn lot hebben overgelaten, na zijn dood toch zijn goederen verkrijgen. In die zin gaat dit wetsvoorstel verder dan Nederland.

Wat betreft de tekst van het voorstel, werd er bewust niet gekozen voor de toevoeging van een tweede paragraaf aan artikel 901 B.W., waarin zou staan dat een testament bij ongezondheid van geest mits machtiging van de vrederechter toch mogelijk zou zijn. «Gezond van geest» in artikel 901 B.W. is immers een algemene term die ook situaties dekt, waarbij de testator niet onder een civielrechtelijk beschermingsstatuut staat. Het is een feitenkwestie, die door de rechter moet beoordeeld worden.¹⁰

In dat geval zou het immers de potentieel begunstigde zijn die naar de rechter zou trekken, wat bij die rechter een terechte argwaan zou opwekken.

Er werd daarom gekozen voor wijzigingen aan de wet op het voorlopig bewind. De gerechtelijke onbekwaamverklaring en de toevoeging van een gerechtelijk raadsman komen immers noch maar zelden voor.¹¹ Wat betreft verlengd minderjarigen is het overigens onmogelijk om een testament op te maken.¹²

⁸ Même si un juge cantonal a donné son consentement à l'administrateur, cette disposition testamentaire resterait contestable sur la base de l'art. 3.34 du Code civil néerlandais. Cet article dispose que les dernières volontés testamentaires sont passibles d'annulation si elles portent préjudice à la personne incapable d'exprimer sa volonté ou si son trouble l'a empêché de bien évaluer les intérêts en jeu lors de la rédaction de son testament.

⁹ Jansen, «Curatele, geestelijke stoornis en testeerbevoegdheid», FJR, n° 4, 1992, p.73 e.s.

¹⁰ Pintens, W., Van Der Meersch, B., Vanwinckelen, W., «Inleiding tot het familiaal vermogensrecht», Universitaire pers Leuven 2002, n° 906 et suiv., pp. 437 et suiv.

¹¹ Les statuts de protection de droit civil de «l'interdiction judiciaire» et de «la désignation d'un conseil judiciaire» sont en déclin depuis l'introduction, en 1991, de «l'administration provisoire». Alors que l'interdiction judiciaire avait encore été initiée 82 fois en 1987, on n'en dénombrait plus que 4 cas en 1997. La désignation d'un conseil judiciaire, qui avait encore été initiée 74 fois en 1989, ne l'était plus que 9 fois en 1997. (source: Senaeve, P., «Compendium van het Personen- en familierecht», I, Acco Leuven 1999, pp. 245 et 248, nos 631 et 641)

¹² Ils sont en effet assimilés à un mineur qui n'a pas encore quinze ans (art. 487bis, alinéa 4, du Code civil), et l'article 903 du Code civil dispose qu'un mineur de moins de 16 ans ne peut pas tester.

⁸ Zelfs indien een kantonrecht zijn toestemming heeft gegeven aan de bewindvoerder, dan nog zou deze wilsbeschikking aanvechtbaar zijn onder art. 3.34 N.B.W. Dit artikel stelt dat de uiterste wilsbeschikking alsnog vernietigbaar is indien deze de wils-onbekwame zou benadelen, of zijn stoornis een degelijke afweging van de belangen bij de wilsbeschikking verhinderde.

⁹ Jansen, «Curatele, geestelijke stoornis en testeerbevoegdheid», FJR, nr. 4, 1992, p.73 e.v.

¹⁰ Pintens, W., Van Der Meersch, B., Vanwinckelen, W., «Inleiding tot het familiaal vermogensrecht», Universitaire pers Leuven 2002, nr. 906 e.v., p. 437 e.v.

¹¹ De civielrechtelijke beschermingsstatuten van «gerechtelijke onbekwaamverklaring» en «toevoeging van een gerechtelijk raadsman» zijn sinds de invoering van het «voorlopig bewind» in 1991 in verval geraakt. Terwijl de gerechtelijke onbekwaamverklaring in 1989 nog 82 keer werd opgestart, was dit in 1997 nog maar 4 maar het geval. De toevoeging van een gerechtelijk raadsman werd in 1989 nog 74 keer opgestart, in 1997 nog maar 9 keer. (bron: Senaeve, P., «Compendium van het Personen- en familierecht», I, Acco Leuven 1999, p. 245 en 248, randnr. 631 en 641)

¹² Zij worden immers gelijkgesteld met een minderjarige die nog geen vijftien jaar is (art. 487bis, vierde lid B.W.), en art. 903 B.W. bepaalt dat een minderjarige die nog geen 16 jaar is, niet kan testeren.

Dans le cas de l'administration provisoire, ce sera l'administrateur qui devra demander au juge de paix une autorisation de tester. Il en résulte une certaine objectivité de la procédure. Dans ce cas, le patrimoine du dé-séquilibré est en effet géré par l'administrateur, sous le contrôle d'un juge.¹³ Le juge de paix a donc une meilleure vue de la vie de l'intéressé, ce qui lui permet plus facilement d'évaluer les motivations du testament et de mettre en balance les intérêts des héritiers légaux et des bénéficiaires potentiels.

L'autorisation du juge de paix n'est pas un «blanc-seing» permettant à l'administrateur d'établir n'importe quel testament. Par les termes de son jugement, le juge de paix peut limiter l'autorisation à une disposition testamentaire.

La possibilité de tester implique naturellement aussi la possibilité de révoquer un testament.

Bij het voorlopig bewind zal het de bewindvoerder zijn die bij de vrederechter om een machtiging tot testeren moet vragen. Dit geeft het geheel een zekere objectiviteit. Het vermogen van de geestesgestoorde wordt in dat geval immers beheerd door de bewindvoerder, onder de controle van een rechter.¹³ De vrederechter heeft dus een betere kijk op de levensloop van de betrokkenen, waardoor het gemakkelijker is om de beweegredenen van het testament te beoordelen en de belangen van de wettelijke erfgenamen en potentieel begunstigden tegen elkaar af te wegen.

De machtiging van de vrederechter is geen «*carte blanche*» voor de bewindvoerder om eender welk testament op te maken. De vrederechter kan door de bewoordingen van zijn vonnis de machtiging beperken tot een concrete wilsbeschikking.

De mogelijkheid om een testament te maken, houdt natuurlijk ook de mogelijkheid in om een testament te herroepen.

Alfons BORGINON (VLD)
Martine TAELMAN (VLD)

¹³ L'administrateur doit en effet rendre compte annuellement de sa gestion auprès du juge de paix (art. 488bis, C, § 3, du Code civil)

¹³ De bewindvoerder moet immers jaarlijks rekenschap geven van zijn beheer bij de vrederechter (art. 488bis, C, § 3 B.W.)

PROPOSITION DE LOI**WETSVOORSTEL****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 488bis, F, § 3, alinéa 2, du Code civil est complété par la disposition suivante:

«j) faire ou révoquer le testament de la personne protégée.».

10 mai 2005

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 488bis, F, § 3, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek wordt aangevuld als volgt:

«j) het testament van de beschermde persoon maken of herroepen.».

10 mei 2005

Alfons BORGINON (VLD)
Martine TAELEMAN (VLD)

ANNEXE

BIJLAGE

TEXTE DE BASE**21 mars 1804**

CODE CIVIL

Art. 488bis, F

§ 1er. L'administrateur provisoire a pour mission de gérer, en bon père de famille, les biens de la personne protégée ou d'assister la personne protégée dans cette gestion.

Dans l'accomplissement de sa mission, il se concerte personnellement, à intervalles réguliers, avec la personne protégée ou la personne de confiance de celle-ci.

Il peut se faire assister dans sa gestion par une ou plusieurs personnes agissant sous sa responsabilité.

Il ne peut agir que moyennant une autorisation spéciale du juge de paix lorsque ses intérêts sont en opposition avec ceux de la personne protégée.

Cette autorisation est accordée par ordonnance motivée sur requête de l'administrateur provisoire. La procédure prévue à l'article 488bis, b), § 7, alinéas 2 et 3, est applicable.

§ 2. Le juge définit, compte tenu de la nature et de la composition des biens à gérer ainsi que de l'état de santé de la personne protégée, l'étendue des pouvoirs de l'administrateur provisoire.

Le juge de paix peut déterminer les actes ou catégories d'actes que la personne protégée ne peut accomplir sans l'assistance de l'administrateur provisoire.

§ 3. En l'absence d'indication dans l'ordonnance visée à l'article 488bis, c), l'administrateur provisoire représente la personne protégée dans tous les actes juridiques et toutes les procédures, tant en demandant qu'en défendant.

Toutefois, il ne peut agir que moyennant une autorisation spéciale du juge de paix pour:

a) représenter la personne protégée en justice comme demandeur dans les autres procédures et actes que ceux prévus aux articles 1150, 1180-1°, 1187, alinéa 2, et 1206, alinéa 2, du Code judiciaire et ceux relatifs aux contrats locatifs, à l'occupation sans titre ni droit, à la législation sociale en faveur de la personne protégée ainsi qu'à la constitution de partie civile;

b) aliéner les biens meubles et immeubles de la personne protégée;

TEXTE DE BASE ADAPTE A LA PROPOSITION**21 mars 1804**

CODE CIVIL

Art. 488bis, F

§ 1er. L'administrateur provisoire a pour mission de gérer, en bon père de famille, les biens de la personne protégée ou d'assister la personne protégée dans cette gestion.

Dans l'accomplissement de sa mission, il se concerte personnellement, à intervalles réguliers, avec la personne protégée ou la personne de confiance de celle-ci.

Il peut se faire assister dans sa gestion par une ou plusieurs personnes agissant sous sa responsabilité.

Il ne peut agir que moyennant une autorisation spéciale du juge de paix lorsque ses intérêts sont en opposition avec ceux de la personne protégée.

Cette autorisation est accordée par ordonnance motivée sur requête de l'administrateur provisoire. La procédure prévue à l'article 488bis, b), § 7, alinéas 2 et 3, est applicable.

§ 2. Le juge définit, compte tenu de la nature et de la composition des biens à gérer ainsi que de l'état de santé de la personne protégée, l'étendue des pouvoirs de l'administrateur provisoire.

Le juge de paix peut déterminer les actes ou catégories d'actes que la personne protégée ne peut accomplir sans l'assistance de l'administrateur provisoire.

§ 3. En l'absence d'indication dans l'ordonnance visée à l'article 488bis, c), l'administrateur provisoire représente la personne protégée dans tous les actes juridiques et toutes les procédures, tant en demandant qu'en défendant.

Toutefois, il ne peut agir que moyennant une autorisation spéciale du juge de paix pour:

a) représenter la personne protégée en justice comme demandeur dans les autres procédures et actes que ceux prévus aux articles 1150, 1180-1°, 1187, alinéa 2, et 1206, alinéa 2, du Code judiciaire et ceux relatifs aux contrats locatifs, à l'occupation sans titre ni droit, à la législation sociale en faveur de la personne protégée ainsi qu'à la constitution de partie civile;

b) aliéner les biens meubles et immeubles de la personne protégée;

BASISTEKST**21 maart 1804****BURGERLIJK WETBOEK**

Art. 488bis, F

§ 1. De voorlopige bewindvoerder heeft tot taak de goederen van de beschermde persoon als een goed huisvader te beheren of de beschermde persoon in dat beheer bij te staan.

Bij de uitvoering van zijn opdracht pleegt hij op regelmatige tijdstippen overleg met de beschermde persoon of diens vertrouwenspersoon.

Hij kan zich in zijn beheer laten bijstaan door een of meer personen die onder zijn verantwoordelijkheid optreden.

Wanneer zijn belangen in strijd zijn met die van de beschermde persoon kan hij slechts optreden krachtens een bijzondere machtiging van de vrederechter.

Deze machtiging wordt verleend bij gemotiveerde beschikking op verzoek van de voorlopige bewindvoerder. De procedure van artikel 488bis, b), § 7, tweede en derde lid, is van toepassing.

§ 2. De rechter bepaalt, met inachtneming van de aard en de samenstelling van de te beheren goederen evenals met de gezondheidstoestand van de beschermde persoon, de omvang van de bevoegdheden van de voorlopige bewindvoerder.

De vrederechter kan de handelingen of categorieën van handelingen aanwijzen die de beschermde persoon maar kan stellen met bijstand van zijn voorlopige bewindvoerder.

§ 3. Bij gebreke van aanwijzingen in de in artikel 488bis, c), bedoelde beschikking, vertegenwoordigt de voorlopige bewindvoerder de beschermde persoon in alle rechtshandelingen en procedures als eiser en als verweerde.

Evenwel kan hij slechts krachtens een bijzondere machtiging van de vrederechter:

a) de beschermde persoon in rechte vertegenwoordigen als eiser bij de andere rechtsplegingen en handelingen dan die bedoeld in de artikelen 1150, 1180-1°, 1187, tweede lid, en 1206, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek en andere dan die met betrekking tot huurcontracten, tot bewoning zonder akte of bewijs, tot sociale wetgeving ten gunste van de beschermde persoon en tot de burgerlijke partijstelling;

b) de roerende en onroerende goederen van de beschermde persoon vervreemden;

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL**21 maart 1804****BURGERLIJK WETBOEK**

Art. 488bis, F

§ 1. De voorlopige bewindvoerder heeft tot taak de goederen van de beschermde persoon als een goed huisvader te beheren of de beschermde persoon in dat beheer bij te staan.

Bij de uitvoering van zijn opdracht pleegt hij op regelmatige tijdstippen overleg met de beschermde persoon of diens vertrouwenspersoon.

Hij kan zich in zijn beheer laten bijstaan door een of meer personen die onder zijn verantwoordelijkheid optreden.

Wanneer zijn belangen in strijd zijn met die van de beschermde persoon kan hij slechts optreden krachtens een bijzondere machtiging van de vrederechter.

Deze machtiging wordt verleend bij gemotiveerde beschikking op verzoek van de voorlopige bewindvoerder. De procedure van artikel 488bis, b), § 7, tweede en derde lid, is van toepassing.

§ 2. De rechter bepaalt, met inachtneming van de aard en de samenstelling van de te beheren goederen evenals met de gezondheidstoestand van de beschermde persoon, de omvang van de bevoegdheden van de voorlopige bewindvoerder.

De vrederechter kan de handelingen of categorieën van handelingen aanwijzen die de beschermde persoon maar kan stellen met bijstand van zijn voorlopige bewindvoerder.

§ 3. Bij gebreke van aanwijzingen in de in artikel 488bis, c), bedoelde beschikking, vertegenwoordigt de voorlopige bewindvoerder de beschermde persoon in alle rechtshandelingen en procedures als eiser en als verweerde.

Evenwel kan hij slechts krachtens een bijzondere machtiging van de vrederechter:

a) de beschermde persoon in rechte vertegenwoordigen als eiser bij de andere rechtsplegingen en handelingen dan die bedoeld in de artikelen 1150, 1180-1°, 1187, tweede lid, en 1206, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek en andere dan die met betrekking tot huurcontracten, tot bewoning zonder akte of bewijs, tot sociale wetgeving ten gunste van de beschermde persoon en tot de burgerlijke partijstelling;

b) de roerende en onroerende goederen van de beschermde persoon vervreemden;

c) emprunter et consentir hypothèque ainsi que permettre la radiation d'une inscription hypothécaire, avec ou sans quittance, et de la transcription d'une ordonnance de saisie-exécution sans paiement;

d) acquiescer à une demande relative à des droits immobiliers;

e) renoncer à une succession sous bénéfice d'inventaire;

f) accepter une donation ou recueillir un legs;

g) conclure un bail à ferme ou un bail commercial, ainsi que renouveler un bail commercial et conclure un bail d'une durée de plus de neuf ans;

h) transiger;

i) acheter un bien immeuble.

Le juge de paix est saisi par simple requête. Il s'entoure de tous les renseignements utiles; il peut notamment recueillir l'avis de la personne protégée et de toute personne qu'il estime apte à le renseigner, sans préjudice des articles 1186 et 1193bis du Code judiciaire, en matière de vente d'immeubles.

Le commerce de la personne protégée est continué par son administrateur provisoire, si le juge de paix l'estime utile et aux conditions qu'il détermine. La direction peut en être confiée à un administrateur spécial sous la surveillance de l'administrateur provisoire. L'administrateur spécial est désigné par le tribunal de commerce à la demande du juge de paix.

§ 4. Le logement de la personne protégée et les meubles meublants dont il est garni doivent rester à sa disposition aussi longtemps que possible.

S'il devient nécessaire ou s'il est de l'intérêt de la personne protégée, spécialement en cas d'hospitalisation ou d'hébergement de longue durée, de disposer des droits y afférents, il faudra une autorisation du juge de paix visée au § 3.

Cette autorisation est accordée suivant la procédure prévue à l'article 488bis, f), § 3.

Les souvenirs et autres objets de caractère personnel ne sont pas aliénés, sauf en cas de nécessité absolue et devront, par les soins de l'administrateur provisoire, être gardés à la disposition de la personne protégée.

c) emprunter et consentir hypothèque ainsi que permettre la radiation d'une inscription hypothécaire, avec ou sans quittance, et de la transcription d'une ordonnance de saisie-exécution sans paiement;

d) acquiescer à une demande relative à des droits immobiliers;

e) renoncer à une succession sous bénéfice d'inventaire;

f) accepter une donation ou recueillir un legs;

g) conclure un bail à ferme ou un bail commercial, ainsi que renouveler un bail commercial et conclure un bail d'une durée de plus de neuf ans;

h) transiger;

i) acheter un bien immeuble ;

j) faire ou révoquer le testament de la personne protégée.¹

Le juge de paix est saisi par simple requête. Il s'entoure de tous les renseignements utiles; il peut notamment recueillir l'avis de la personne protégée et de toute personne qu'il estime apte à le renseigner, sans préjudice des articles 1186 et 1193bis du Code judiciaire, en matière de vente d'immeubles.

Le commerce de la personne protégée est continué par son administrateur provisoire, si le juge de paix l'estime utile et aux conditions qu'il détermine. La direction peut en être confiée à un administrateur spécial sous la surveillance de l'administrateur provisoire. L'administrateur spécial est désigné par le tribunal de commerce à la demande du juge de paix.

§ 4. Le logement de la personne protégée et les meubles meublants dont il est garni doivent rester à sa disposition aussi longtemps que possible.

S'il devient nécessaire ou s'il est de l'intérêt de la personne protégée, spécialement en cas d'hospitalisation ou d'hébergement de longue durée, de disposer des droits y afférents, il faudra une autorisation du juge de paix visée au § 3.

Cette autorisation est accordée suivant la procédure prévue à l'article 488bis, f), § 3.

Les souvenirs et autres objets de caractère personnel ne sont pas aliénés, sauf en cas de nécessité absolue et devront, par les soins de l'administrateur provisoire, être gardés à la disposition de la personne protégée.

¹ Art. 2: ajout.

- c) leningen aangaan en hypotheken toestaan alsook toestemming geven tot het doorhalen van een hypothecaire inschrijving, met of zonder kwijting, en van de overschrijving van een bevel tot uitvoerend beslag zonder betaling;
- d) berusten in een vordering betreffende onroerende rechten;
- e) een nalatenschap onder voorrecht van boedelbeschrijving verwerpen;
- f) een schenking of een legaat aanvaarden;
- g) een pachtovereenkomst of een handelshuurovereenkomst sluiten alsook een handelshuurovereenkomst hernieuwen en een huurovereenkomst voor een duur van meer dan negen jaar sluiten;
- h) een dading aangaan;
- i) een onroerend goed aankopen.

De vrederechter wordt geadieerd bij eenvoudig verzoekschrift. Hij wint alle dienstige inlichtingen in; hij kan onder meer de mening vragen van de beschermd persoon en van eenieder die hij geschikt acht om hem in te lichten, onverminderd de artikelen 1186 en 1193bis van het Gerechtelijk Wetboek, inzake verkoopingen van onroerende goederen.

Indien de vrederechter dat nuttig acht, wordt de handelszaak van de beschermd persoon voortgezet door zijn voorlopige bewindvoerder onder de door de vrederechter vastgestelde voorwaarden. Het bestuur ervan kan worden opgedragen aan een bijzondere bewindvoerder onder het toezicht van de voorlopige bewindvoerder. De bijzondere bewindvoerder wordt aangewezen door de rechtbank van koophandel op verzoek van de vrederechter.

§ 4. De woning van de beschermd persoon en het huisraad waarmee deze woning gestoffeerd is, moeten zo lang mogelijk te zijner beschikking blijven.

Als het, in het bijzonder bij langdurige opneming of verblijf, noodzakelijk wordt of in het belang is van de beschermd persoon dat over de rechten in verband daarmee wordt beschikt, moet daartoe de machtiging bedoeld in § 3 verleend worden door de vrederechter.

Deze machtiging wordt verleend krachtens de rechtspleging bepaald in artikel 488bis.

Souvenirs en andere persoonlijke voorwerpen worden niet vervreemd, tenzij dit strikt noodzakelijk is, en moeten door toedoen van de voorlopige bewindvoerder ter beschikking gehouden worden van de beschermd persoon.

c) leningen aangaan en hypotheken toestaan alsook toestemming geven tot het doorhalen van een hypothecaire inschrijving, met of zonder kwijting, en van de overschrijving van een bevel tot uitvoerend beslag zonder betaling;

d) berusten in een vordering betreffende onroerende rechten;

e) een nalatenschap onder voorrecht van boedelbeschrijving verwerpen;

f) een schenking of een legaat aanvaarden;

g) een pachtovereenkomst of een handelshuurovereenkomst sluiten alsook een handelshuurovereenkomst hernieuwen en een huurovereenkomst voor een duur van meer dan negen jaar sluiten;

h) een dading aangaan;

i) een onroerend goed aankopen;

j) het testament van de beschermd persoon maken of herroepen.¹

De vrederechter wordt geadieerd bij eenvoudig verzoekschrift. Hij wint alle dienstige inlichtingen in; hij kan onder meer de mening vragen van de beschermd persoon en van eenieder die hij geschikt acht om hem in te lichten, onverminderd de artikelen 1186 en 1193bis van het Gerechtelijk Wetboek, inzake verkoopingen van onroerende goederen.

Indien de vrederechter dat nuttig acht, wordt de handelszaak van de beschermd persoon voortgezet door zijn voorlopige bewindvoerder onder de door de vrederechter vastgestelde voorwaarden. Het bestuur ervan kan worden opgedragen aan een bijzondere bewindvoerder onder het toezicht van de voorlopige bewindvoerder. De bijzondere bewindvoerder wordt aangewezen door de rechtbank van koophandel op verzoek van de vrederechter.

§ 4. De woning van de beschermd persoon en het huisraad waarmee deze woning gestoffeerd is, moeten zo lang mogelijk te zijner beschikking blijven.

Als het, in het bijzonder bij langdurige opneming of verblijf, noodzakelijk wordt of in het belang is van de beschermd persoon dat over de rechten in verband daarmee wordt beschikt, moet daartoe de machtiging bedoeld in § 3 verleend worden door de vrederechter.

Deze machtiging wordt verleend krachtens de rechtspleging bepaald in artikel 488bis.

Souvenirs en andere persoonlijke voorwerpen worden niet vervreemd, tenzij dit strikt noodzakelijk is, en moeten door toedoen van de voorlopige bewindvoerder ter beschikking gehouden worden van de beschermd persoon.

¹ Art. 2: aanvulling.

§ 5. Dans les limites des revenus qu'il encaisse, l'administrateur provisoire règle les frais d'entretien et de traitement à charge de la personne protégée et met à la disposition de celle-ci, après en avoir conféré avec elle ou avec la personne de confiance, les sommes qu'il juge nécessaires à l'amélioration de son sort, et ce sans préjudice des dispositions légales et réglementaires relatives à la prise en charge des frais d'entretien des malades, des personnes handicapées et des personnes âgées. En outre, il est tenu de requérir l'application de la législation sociale en faveur de la personne protégée.

§ 6. Les fonds et les biens de la personne protégée sont entièrement et nettement séparés du patrimoine personnel de l'administrateur. Les avoirs bancaires de la personne protégée sont inscrits à son nom propre.

§ 5. Dans les limites des revenus qu'il encaisse, l'administrateur provisoire règle les frais d'entretien et de traitement à charge de la personne protégée et met à la disposition de celle-ci, après en avoir conféré avec elle ou avec la personne de confiance, les sommes qu'il juge nécessaires à l'amélioration de son sort, et ce sans préjudice des dispositions légales et réglementaires relatives à la prise en charge des frais d'entretien des malades, des personnes handicapées et des personnes âgées. En outre, il est tenu de requérir l'application de la législation sociale en faveur de la personne protégée.

§ 6. Les fonds et les biens de la personne protégée sont entièrement et nettement séparés du patrimoine personnel de l'administrateur. Les avoirs bancaires de la personne protégée sont inscrits à son nom propre.

§ 5. Binnen de perken van de inkomsten die hij ontvangt betaalt de voorlopige bewindvoerder de kosten van onderhoud en behandeling die ten laste zijn van de beschermd persoon en stelt hij hem, na daarover met hem of met de vertrouwenspersoon te hebben overlegd, de sommen ter beschikking die hij nodig acht voor de verbetering van diens lot, een en ander onverminderd hetgeen bij wet en verordening bepaald is omtrent de vergoeding van de kosten van onderhoud van de zieken, gehandicapten en bejaarden. Bovendien moet hij de toepassing van de sociale wetgeving vorderen in het belang van de beschermd persoon.

§ 6. De gelden en de goederen van de beschermd persoon worden volledig en duidelijk afgescheiden van het persoonlijk vermogen van de voorlopig bewindvoerder. De banktegoeden van de beschermd persoon worden op zijn naam ingeschreven.

§ 5. Binnen de perken van de inkomsten die hij ontvangt betaalt de voorlopige bewindvoerder de kosten van onderhoud en behandeling die ten laste zijn van de beschermd persoon en stelt hij hem, na daarover met hem of met de vertrouwenspersoon te hebben overlegd, de sommen ter beschikking die hij nodig acht voor de verbetering van diens lot, een en ander onverminderd hetgeen bij wet en verordening bepaald is omtrent de vergoeding van de kosten van onderhoud van de zieken, gehandicapten en bejaarden. Bovendien moet hij de toepassing van de sociale wetgeving vorderen in het belang van de beschermd persoon.

§ 6. De gelden en de goederen van de beschermd persoon worden volledig en duidelijk afgescheiden van het persoonlijk vermogen van de voorlopig bewindvoerder. De banktegoeden van de beschermd persoon worden op zijn naam ingeschreven.